

31975L0439

25.7.1975

ÚŘEDNÍ VĚSTNÍK EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ

L 194/23

SMĚRNICE RADY
ze dne 16. června 1975
o nakládání s odpadními oleji

(75/439/EHS)

RADA EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského hospodářského společenství, a zejména na články 100 a 235 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise,

s ohledem na stanovisko Evropského parlamentu ⁽¹⁾,

s ohledem na stanovisko Hospodářského a sociálního výboru ⁽²⁾,

vzhledem k tomu, že rozdíly mezi ustanoveními o nakládání s odpadními oleji, která se v různých členských státech již uplatňují nebo se připravují, mohou způsobit nerovné podmínky hospodářské soutěže, a tím může být přímo ovlivněno fungování společného trhu; je tudíž nezbytné sblížit v souladu s článkem 100 Smlouvy právní předpisy v této oblasti;

vzhledem k tomu, že se zdá, že toto sblížení právních předpisů musí být doprovázeno akcí Společenství, aby mohlo být jednoho z cílů Společenství v oblasti ochrany životního prostředí dosaženo rozsáhlejším nařízením; že by měla být za tímto účelem stanovena určitá konkrétní ustanovení; že by se měla uplatňovat ustanovení článku 235 Smlouvy, jelikož Smlouva nestanoví pravomoci požadované k tomuto účelu;

vzhledem k tomu, že jedním ze základních cílů všech ustanovení o nakládání s odpadními oleji by měla být ochrana životního prostředí před škodlivými účinky způsobenými vypouštěním, uložením nebo úpravou těchto olejů;

vzhledem k tomu, že recyklace odpadních olejů může přispívat k politice zásobování palivy;

vzhledem k tomu, že akční program Evropských společenství pro životní prostředí ⁽³⁾ podtrhuje význam problémů nakládání s odpadními oleji bez škodlivých účinků na životní prostředí;

vzhledem k tomu, že se ve Společenství zvýšilo množství odpadních olejů a zejména emulzí;

vzhledem k tomu, že by se na všechny výrobky, včetně výrobků, které jsou z oleje složeny pouze částečně, měl uplatňovat účinný a vnitřně propojený systém úpravy odpadních olejů, který nevytvoří ani překážky pro vnitřní trh v rámci Společenství, ani neovlivní hospodářskou soutěž, a tento systém by měl stanovit jejich bezpečnou úpravu za hospodářsky uspokojivých podmínek;

vzhledem k tomu, že takový systém by měl regulovat úpravu, vypouštění, ukládání a sběr odpadních olejů a stanovit systém vydávání povolení podnikům, které takové oleje sbírají a nakládají s nimi, povinný sběr takových olejů nebo nakládání s nimi v určitých případech a vhodné kontrolní postupy;

vzhledem k tomu, že v případech, kdy určité podniky jsou povinny sbírat odpadní oleje nebo s nimi nakládat, by měly být možné náhrady té části jejich nákladů, která se sběrem olejů nebo nakládáním s nimi souvisí a která není kryta jejich ziskem, a že tyto náhrady mohou být financovány mimo jiné příspěvky na prvotní nebo regenerované oleje,

PŘIJALA TUTO SMĚRNICI:

Článek 1

Pro účely této směrnice se výrazem „odpadní oleje“ rozumí polokapalný nebo kapalný použitý produkt, který zcela nebo částečně

⁽¹⁾ Úř. věst. C 85, 18.7.1974, s. 6.

⁽²⁾ Úř. věst. C 125, 16.10.1974, s. 33.

⁽³⁾ Úř. věst. C 112, 20.12.1973, s. 3.

obsahuje minerální nebo syntetický olej, včetně olejových zbytků z nádrží, směsí oleje a vody a emulzí.

Článek 2

Členské státy přijmou opatření nezbytná k zajištění bezpečného sběru odpadních olejů a nakládání s nimi.

Článek 3

Členské státy přijmou opatření nezbytná pro zajištění, že nakládání s odpadními oleji bude pokud možno prováděno recyklací (regenerací nebo spalováním kromě spalování za účelem rozkladu).

Článek 4

Členské státy přijmou opatření nezbytná pro zajištění zákazu:

1. jakéhokoli vypouštění odpadních olejů do vnitřních povrchových vod, podzemních vod, pobřežních vod a odvodňovacích systémů;
2. jakéhokoli uložení nebo vypouštění odpadních olejů škodlivých pro půdu a jakéhokoli neřízeného vypouštění zbytků vzniklých při zpracování odpadních olejů;
3. jakéhokoli zpracování odpadních olejů, které způsobuje znečištění ovzduší přesahující úroveň předepsanou stávajícími ustanoveními.

Článek 5

Pokud není možné cíle vymezených v člancích 2, 3 a 4 dosáhnout jinak, přijmou členské státy opatření nezbytná pro zajištění, že sběr produktů, které jim předávají držitelé, nebo nakládání s nimi bude provádět jeden nebo více podniků v zóně, kterou jim přidělí příslušné orgány.

Článek 6

Za účelem dosažení souladu s opatřeními přijatými podle článku 4 musí každý podnik, který nakládá s odpadními oleji, obdržet povolení.

Toto povolení udělují v případě potřeby příslušné orgány po přezkoumání zařízení. Tyto orgány mohou ukládat podmínky, které si vyžádá stav technického rozvoje.

Článek 7

Pokud osoba, která má v držení odpadní oleje, není schopna splnit opatření přijatá podle článku 4, musí dát oleje k dispozici k nakládání podnikům či podnikům podle článku 5.

Článek 8

Držitelé určitého množství odpadních olejů, které obsahují nečistoty nad rámec určitých procent, musí s takovými oleji manipulovat a skladovat je odděleně.

Příslušné orgány stanoví množství a procenta ve smyslu prvního pododstavce, které se mohou u jednotlivých skupin výrobků lišit.

Článek 9

Podniky, které sbírají odpadní oleje nebo s nimi nakládají, provádějí tyto činnosti takovým způsobem, aby neohrožilo znečištění vody, ovzduší či půdy.

Článek 10

Provozovna, která ročně vyrábí a sbírá více než dané množství odpadních olejů stanovené každým členským státem, maximálně však 500 litrů, nebo s nimi jinak nakládá, musí:

- vést záznamy o množství, kvalitě, původu a umístění takových olejů a o jejich odeslání a přijetí, včetně dat takového odeslání a přijetí, nebo
- na žádost takové informace sdělovat příslušným orgánům.

Členské státy jsou oprávněny stanovit množství odpadních olejů podle prvního pododstavce z hlediska ekvivalentního množství prvotního oleje, které se vypočítá podle přiměřeného faktoru přepočtu.

Článek 11

Každý podnik, který nakládá s odpadními oleji, musí příslušným orgánům na žádost poskytovat všechny informace o nakládání s takovými odpadními oleji nebo jejich zbytky nebo o jejich ukládání.

Článek 12

Príslušné orgány provádějí pravidelnou kontrolu podniků ve smyslu článku 6, zejména pokud jde o plnění podmínek jejich povolení.

Článek 13

Jako kompenzace v souvislosti s povinnostmi, které členské státy ukládají podle článku 5, mohou být podnikům, které sbírají odpadní oleje nebo s nimi nakládají, udělovány náhrady za poskytované služby. Tyto náhrady nesmějí překročit roční nepokryté náklady, které podnik s přihlédnutím k přiměřenému zisku ve skutečnosti zaznamená.

Výše takových náhrad nesmí významnou měrou narušit hospodářskou soutěž ani nesmí dát popud ke vzniku umělých modelů obchodování s danými produkty.

Článek 14

Náhrady mohou být mimo jiné financovány formou poplatků uvalených na produkty, které jsou po použití přeměněny na odpadní oleje, nebo na odpadní oleje.

Financování náhrad musí probíhat v souladu se zásadou „znečišťovatel platí“.

Článek 15

Každý členský stát sděluje pravidelně Komisi informace o svých odborných technických znalostech a získaných zkušenostech a výsledcích dosažených uplatňováním opatření přijatých v souladu s touto směrnicí.

Komise zasílá celkový souhrn těchto informací členským státům.

Článek 16

Každé tři roky vypracují členské státy zprávu o stavu nakládání s odpadními oleji ve svých zemích a zašlou ji Komisi.

Článek 17

Členské státy provedou opatření nezbytná pro dosažení souladu s touto směrnicí nejpozději do 24 měsíců po jejím oznámení a neprodleně o nich uvědomí Komisi.

Článek 18

Opatření přijatá členskými státy podle této směrnice mohou být postupně uplatňována na podniky uvedené v článku 6, které existují v době oznámení této směrnice, do čtyř let od uvedeného oznámení.

Článek 19

Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 20

Tato směrnice je určena členským státům.

V Lucemburku dne 16. června 1975.

Za Radu
předseda
R. RYAN